

— זוהר תהלים —

שְׁאֲמָרוּ הַחֲבֵרִים - יִפֶּה. אָבֵל אִם כֶּף,
מִכֶּסֶה חֲטָאָה הִיָּה צָרִיךְ לְהִיּוֹת! מֵהוּ כֶּסוּי
חֲטָאָה?

חוטא כל מעשיו הטובים נעקרים

אָפֵא שְׁנֵי דְבָרֵי חֲכָמָה יֵשׁ בּוֹ, וְשְׁנֵיהֶם כֶּף.
אֶחָד, כְּמוֹ שְׁשֻׁנֵינוּ, שְׁמַעְשִׁים טוֹבִים
שְׁאֲדָם עוֹשֶׂה בְּעוֹלָם הַזֶּה, עוֹשִׂים לוֹ
בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם לְבוֹשׁ נִכְבָּד עֲלִיּוֹן לְהִתְלַבֵּשׁ
בָּהֶם. וְכִשְׁאֲדָם מִתְקַן מַעֲשִׂים טוֹבִים,
וְגוֹבְרִים עָלָיו מַעֲשִׂים רָעִים, וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא מְשַׁגֵּחַ בּוֹ, וּמַעֲשִׂיו הָרָעִים רַבִּים,
וְהוּא רָשָׁע, שְׁנַמְצָא חוֹטֵא לְפָנָי אֲדוֹנוּ,
וְתוֹהָה עַל אוֹתָן טוֹבוֹת שְׁעֲשֶׂה בְּרֵאשׁוֹנָה,
הָרִי נֶאֱבָד הוּא מִן הַכֹּל, מִהָעוֹלָם הַזֶּה
וּמִהָעוֹלָם הַבָּא. מֵה עוֹשֶׂה הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא מֵאוֹתָן טוֹבוֹת שְׁעֲשֶׂה הַחוֹטֵא הַזֶּה
בְּרֵאשׁוֹנָה?

צדיק אחר מקבל את אותם זכיות

אָפֵא הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֵף עַל גַּב שְׁאוֹתוֹ
רָשָׁע חוֹטֵא נֶאֱבָד, אוֹתָן טוֹבוֹת
וְזִכְיוֹת לֹא נֶאֱבָדוֹת. יֵשׁ צָדִיק שֶׁהוֹלֵךְ
בְּדַרְכֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן וּמִתְקִין לְבוּשָׁיו
מִמַּעֲשָׂיו, וְטָרַם שֶׁהַשְּׁלִים אֶת לְבוּשָׁיו
הַסְתַּלֵּק - הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁלֵּם לוֹ
מֵאוֹתָם הַמַּעֲשִׂים שְׁעֲשֶׂה (שאבד) הָרָשָׁע
הַחוֹטֵא הַזֶּה, וּמַשְׁלִים אֶת לְבוּשָׁיו
שִׁיתְתַּקֵּן בָּהֶם בְּאוֹתוֹ עוֹלָם. זֶהוּ שְׁכַתּוֹב
(שם כז) יִכִּין וְצָדִיק יִלְבָּשׁ. אוֹתוֹ חוֹטֵא
הַתְקִין, וְהַצָּדִיק מִתְכַּסֶּה מִמֶּה שֶׁהוּא
הַתְקִין. זֶהוּ שְׁכַתּוֹב כֶּסוּי חֲטָאָה, (הכסוי הוא
מזה החטאה, מתכסה מהחטאה) וְעַל כֵּן לֹא כְּתוּב
מִכֶּסֶה, אֶלָּא כֶּסוּי.

במשכיל תלויה סליחה

צָדִיק מִשְׁכִּיל אֲשֶׁרֵי נִשְׁוִי פֶשַׁע כֶּסוּי
חֲטָאָה (לב, א): כָּאֵן מִשְׁכִּיל, מְקוֹמוֹ
יָדוּעַ. מֵהוּ מִשְׁכִּיל? מִיָּם שְׁמַחְכִּימִים אֶת
אוֹתָם שְׁשׁוֹתִים אוֹתָם, אוֹתוֹ הַמְקוֹם
(שמשתדלים באותו מקום) שְׁנִקְרָא מִשְׁכִּיל, כְּמוֹ
שְׁנִאֲמַר (משלי יז) מִשְׁכִּיל עַל דְּבַר יִמְצֵא
טוֹב. וּמִשׁוֹם שְׁנִקְרָא כֶּף, תְּלוּיָהּ בּוֹ סְלִיחָה,
חֲרוֹת הַחֲרִיּוֹת. זֶהוּ שְׁכַתּוֹב אֲשֶׁרֵי נִשְׁוִי
פֶשַׁע כֶּסוּי חֲטָאָה.

הסתלקו מסביב לחוטא

מֵה זֶה כֶּסוּי חֲטָאָה? הָרִי פֶרְשׁוּהָ, שֶׁהוּא
כֶּסוּי מְבַנֵּי אָדָם אוֹתוֹ חֲטָא שְׁחָטָא
לְקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהוֹדָה לְפָנָי הַקְדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא. אָבֵל (כסוי חטאה) בֹּא רֵאָה,
כְּשֶׁאָדָם חוֹטֵא, וּמִתְחַיֵּב פַּעַם אַחַת
וּפַעַמִּים וְשֹׁלֵשׁ וְלֹא חוֹזֵר בּוֹ, הָרִי חֲטָאֵיו
הֵם בְּגִלּוּי, וּמְפָרְסְמִים אוֹתָם לְמַעַלָּה,
וּמְפָרְסְמִים אוֹתָם לְמַטָּה. וְהַכְרוֹזִים
הוֹלְכִים לְפָנָיו וּמְכַרְזִים: הַסְתַּלְקוּ מִסְבִּיב
לְפָלוּנִי, נְזוּף הוּא מְאֲדוֹנוּ, נְזוּף הוּא
לְמַעַלָּה, נְזוּף הוּא לְמַטָּה, אוֹי לוֹ שְׁפָגַם
אֶת דְּיוֹקָן רְבוּנוֹ! אוֹי לוֹ שְׁאִינוֹ חוֹשֵׁשׁ עַל
כְּבוֹד רְבוּנוֹ! הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְגַלֶּה
חֲטָאוֹ לְמַעַלָּה. זֶהוּ שְׁכַתּוֹב, (איוב כ"ז) "יִגְלוּ
שָׁמַיִם עֲוֹנוֹ וְאַרְצַן מִתְקוֹמְמָה לוֹ. וְכִשְׁאָדָם
הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ רְבוּנוֹ וּמִשְׁתַּדֵּל בְּעִבּוּדָתוֹ,
וְהַזְדַּמֵּן לוֹ חֲטָא אֶחָד - הַכֹּל מְכַסִּים עָלָיו,
עֲלִיּוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, זֶה נִקְרָא כֶּסוּי חֲטָאָה.

מכסה חטאה או כסוי חטאה

אָמַר לוֹ רַבִּי אָבֵא, עַד עַכְשָׁו לֹא הִגַּעְתָּ
לְעַקֵּר הַדְּבַר, וְיִפֶּה אִמְרָתָה. וְזֶהוּ